

РЕШЕНИЕ

№ 2010

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12154** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК, във вр. чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Производството по делото е образувано по подадена от „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“, представлявано от д-р М. П. жалба срещу Заповед № РД-15-1126/07.10.2019 г. на директора на СЗОК, с която е наложена санкция „прекратяване на договор № 22-0402/2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ, сключен между НЗОК, чрез СЗОК и „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“, за отчетена дейност, която реално не е извършена.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт. Счита, че органът е наложил най-тежкото наказание, без да вземе предвид, че жалбоподателят е направил признание за неправомерно отчетените два прегледа на името на друго лице, както и лекомисленото ѝ подвеждане от колега, която била преглеждана два пъти, а по нейно настояване записала прегледите на името на сина на друга лекарка. Т.е., трудът ѝ е предоставен на пациент, но не на този, на който е отчетен. Намира, че наложеното наказание е несправедливо спрямо лекаря и неговата кардиологическа практика, тъй като нарушението е първо по ред, а същевременно е наложено най-тежкото наказание. Счита, че преустановяването на действието на договора, означава реално преустановяване на лекарската ѝ практика. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разности.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалния си представител адв. С., който поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта. Посочва, че труда на лекаря реално е престиран, но на друг пациент, а не на този, на който е записан. Счита, че наложеното наказание не е съоразмерно на извършеното нарушение, поради което моли за отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата, Директорът на СЗОК, в съдебно заседание се представлява от юк Й., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за нейното отхвърляне. Счита за безспорно доказано, че медицинската дейност по отношение на лицето Л. А. не е извършена посочва, че медицинската дейност, подлежаща на заплащане от СЗОК следва да бъде надлежно оформена в амбулаторен лист, който да бъде издаден конкретно за лицето, на което е указана.

СГП не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

НЗОК и „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ са сключили договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ на здравно осигурени лица, на които е издадено медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение /бл. МЗ-НЗОК № 3/, медицинско направление за високоспециализирани дейности /бл. МЗ-НЗОК № 3А/ и талон за медицинска експертиза /бл. МЗ-НЗОК № 6/, както и допълнително споразумение към договора от 11.02.2019 г.

Не е спорно по делото, а и това се установява от доказателствата, че „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ е лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ, което се намира на [улица], в район О., на [населено място], с представляващо лице д-р М. П..

По подадена от Л. А. жалба до НЗОК, СЗОК е започнала проверка. В жалбата са изнесени данни за извършени по отношение на лицето два кардиологични прегледа от кардиолога от д-р М. П. – на 20.02.2018 г. и 11.02.2019 г., които лицето заявява, че не са му извършвани. Във връзка с постъпилата жалба управителят на НЗОК е уведомил директора на РЗОК с писмо № 35-00-1003/14.06.2019 г. за предприемане на действия за изясняване на описаните в сигнала обстоятелства.

Със Заповед № РД-18-1184/24.07.2019 г. на директора на СЗОК е наредено да бъде извършена пълна проверка на „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“, във връзка с изпълнение на договори № 22-0204/2018 г. за оказване на СИМП. В заповедта е посочена една задача, която следва да бъде изпълнена, а именно изясняване на обстоятелствата по жалбата. Сроктът на извършване на проверката е от 24.07.2019 г. до приключването ѝ. Определени са длъжностните лица, които да извършат проверката от СЗОК.

Заповедта е връчена на представителя на жалбоподателя на 24.07.2019 г.

В изпълнение на заповедта е извършена проверка, в която се установява, че на името на лицето Л. А. има издадени два амбулаторни листа № 179/20.02.2018 г. и № 144/11.02.2019 г. от д-р М. П.. Амбулаторните листа са издадени с диагноза по МКБ I49.9 „Сърдечна аритмия, неуточнена“ и проведените прегледи са консултативни, първични. Посочените два прегледа са отчетени и заплатени от НЗОК. Амбулаторните

листа са съхранявани от д-р М. П. и са предоставени при проверката.

При проверката е изискано и представено становище от д-р М. П., в което тя заявява, че двата прегледа реално не са извършени на посоченото лице Л. А.. Също посочва, че направлението за прегледите на посочения пациент са й дадени от д-р Х., която многократно била преглеждана от д-р М. П., поради наличие на кардиологични проблеми.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № РД-18-1184-1/24.07.2019 г., който е връчен на представител на жалбоподателя на 29.07.2019 г. В протокола, освен описаното по-горе относно наличието на два амбулаторни листа за посочения пациент и становището от д-р М. П., било констатирано, че отразената медицинска дейност в посочените два амбулаторни листа, издадени на ЗОЛ Л. А. от д-р М. П., реално не е извършена в изпълнение на сключения договор, което представлява нарушение на НРД за МД а 2018 г. и ЗЗО. Поради това виновното лице подлежи на санкции.

В заключителната част на протокола, освен констатираното нарушение и предвидените за него санкции, е указано да се спазват изискванията по НРД за МД и ЗЗО, като дадени задължителни предписания за отстраняване на констатираните нарушения, и в срок за това – постоянен.

Съставен е и протокол за неоснователно получени суми № РД-18-1184-2/24.07.2019 г., в който е отразено, че отразената медицинска дейност в двата амбулаторни листа № 179/20.02.2018 г. и № 144/11.02.2019 г., издадени на ЗОЛ Л. А. от д-р М. П. реално не е извършена, но е заявена за заплащане от последната и съответно заплатена от СЗОК, за м. 02.2018 г. и м.02.2019 г. Стойността на заплатена медицинска дейност е в размер на общо 43 лв., която сума подлежи на връщане от страна на д-р М. П.. Протоколът за неоснователно получени суми е връчен на д-р М. П. на 29.07.2019 г.

Д-р М. П. е подала възражение срещу протокол № РД-18-1184-1/24.07.2019 г., поради което преписката е изпратена Арбитражна комисия за произнасяне. Възражението е разгледано от Арбитражната комисия по медицинските дейности на заседание от 20.08.2019 г., за което е съставен протокол № 10/20.08.2019 г. С решение по т. III от протокол № 10/20.08.2019 г., Арбитражната комисия единодушно е приела възражението за неоснователно.

С докладна записка, с вх. № 93-07-134/09.09.2019 г. директора на дирекция ДКИМПДПА, при СЗОК, уведомява директора на СЗОК за получените резултати от назначената със Заповед № РД-18-1184/24.07.2019 г. проверка. Посочени са констатираните две нарушения, а именно отчитане на медицинска дейност, която не е извършена в изпълнение на сключения индивидуален договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ, подлежащо на санкциониране по реда на чл. 407, ал.1, чл. 398, ал.1, т.2 от НРД за МД за 2018 г., с предвидена санкция „прекратяване на договор“ и второто е заплащане на недължими от СЗОК суми по отчетената, но неизвършена медицинска дейност, в общ размер на 43 лв., която сума подлежи на връщане, представляващо нарушение на чл. 75б, ал.1 ЗЗО. В докладната записка е отразено, че срещу протокол № РД-18-1184-1/24.07.2019 г. е постъпило възражение от д-р М. П., поради което преписката е изпратена на Арбитражна комисия за произнасяне. Отражено е взетото от Арбитражната комисия решение, а именно, че възражението е неоснователно. Предвид изложеното, с докладната записка е предложено на директора на СЗОК да наложи санкция „Прекратяване на договор“ за изпълнителя на СМП.

Със Заповед № РД-15-1126/07.10.2019 г. на директора на СЗОК, на „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“, на основание чл. 59, ал.11, т.1, пр.1-во ЗЗО е наложена санкция „Прекратяване на договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ“ за нарушение на разпоредбите на НРД за МД за 2018 г., изразяващо се в отчитане на медицинска дейност, която реално не е изпълнена. В мотивите си административният орган е изложил, че при проверка е установено, че д-р М. П. е издала два амбулаторни листа № 179/20.02.2018 г. и № 144/11.02.2019 г. за извършена от нея медицинската дейност по отношение на ЗОЛ Л. А., която дейност обаче не е извършена по отношение на посоченото ЗОЛ. Органът е приел, че е налице нарушение относно разпоредбите на НРД за МД за 2018 г. и ЗЗО, което следва да бъде санкционирано.

Заповедта е получена от представителя на жалбоподателя на 09.10.2019 г.

По делото е приложена Инstrukция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД-15-1126/07.10.2019 г. на директора на СЗОК, с която на жалбоподателя е наложена санкция „Прекратяване на договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ“ за нарушение на разпоредбите на НРД за МД за 2018 г., изразяващо се в отчитане на медицинска дейност, която реално не е изпълнена.

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване чрез административния орган, издал акта /чл. 152, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1 и чл. 133 от АПК/.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителен директор на СЗОК С., предвид разпоредбата на чл. 74, ал. 5 от ЗЗО, съгласно която директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция, когато са констатирани нарушения от длъжностните лица, извършили проверка на основание чл. 72, ал.2 ЗЗО. Изпълняващият длъжността директор на РЗОК-С. град е компетентен орган, съгласно

споразумение № 20/04.07.2018 г., което е служебно известно на съда. С цитираното споразумение Г. А. А.-С. заема за постоянно длъжността „Директор на РЗОК – С.“, считано от 04.07.2018 г.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начина и срока на изпълнението им. Фактическите и правните основания за издаване на заповедта са описани достатъчно ясно и се изразяват в това, че изпълнителят на специализирана медицинска дейност е отчетката изпълнена и съответно е заявил за заплащане медицинска дейност, която не е извършена по отношение на лицето, за което е заявена като изпълнена. Реално е отчетена като изпълнена, неизпълнена медицинска дейност. Т.е., нарушението е описано в достатъчна степен, за да може жалбоподателят да разбере за какво му е наложена санкция. При издаване на процесната заповед съдът приема, че са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл.74 ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение. Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-18-1184/24.07.2019 г. на директора на СЗОК, е връчена на представител на лечебното заведение на 24.07.2019 г., в деня на започване на проверката.

Същата съдържа необходимите реквизити, като в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал.2, изр. първо, пр. последно и ал. 3, изр. второ, пр. първо от ЗЗО и в съответствие с чл. 11, ал.1 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, са определени служители на СЗОК, които да участват при извършването на проверката. В заповедта за възлагане на проверката се съдържат задачите на проверката, конкретно една, целта на проверката, служителите, които следва да я извършат. Проверката е извършена в съответствие с изискванията, залегнали в Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал.2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК, в съответствие със законовата делегацията, дадена в чл. 72, ал.10 ЗЗО. След извършване на проверката са съставени протоколи – протокол № РД-18-1184-1/24.07.2019 г. и протокол за неоснователно получени суми № РД-18-1184-2/24.07.2019 г., в които са отразени констатациите от проверката, дадени са съответните препоръки.

Протоколите са връчени на представител на жалбоподателя. Представено е становище от представителя на жалбоподателя. Относно предоставената възможност на жалбоподателя да представи писмено възражение пред директора на СЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, същият се е възползвал, като е осъществил административен контрол върху констатациите в протокола № РД-18-1184-1/24.07.2019 г. На основание чл. 75 ЗЗО, Арбитражна комисия по медицинските дейности е разгледала възражението на свое заседание, като след преценка на фактите го е приела за неоснователно. Въз основа на протокола и решението на Арбитражната комисия, е издадена докладна записка от работната група по проверката, с направено в нея предложение. Въз основа на протокола и докладната записка, е издадена процесната заповед.

С оглед на изложеното съдът намира, че при постановяване на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на акта на процесуално основание, като не е допуснато нарушение на правото на защита на засегнатото лице, както и не са допуснати такива нарушения, които ако не бяха

допуснати, би могло да се стигне до формирането на друг извод у решаващия орган.

По съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал.2 ЗЗО контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК - контрольори. При установяване на нарушение по чл. 73, ал. 1 съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти, съгласно чл. 74, ал.3 ЗЗО. А когато констатациите в протокола не са оспорени в 7-дневен срок или Арбитражната комисия потвърди констатациите в протокола, се прилагат санкциите, предвидени в договора между РЗОК и изпълнителя на медицинска или на дентална помощ, като директора на съответната РЗОК издава заповед за налагане на санкция.

Видно от Договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ, лечебното заведение „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ е изпълнител, който се задължава да оказва специализирана извънболнична медицинска помощ в полза на здравноосигурените лица, на които е издадено медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение /бл. МЗ-НЗОК № 3/, медицинско направление за високоспециализирани дейности /бл. МЗ-НЗОК № 3А/ и талон за медицинска експертиза /бл. МЗ-НЗОК № 6/. По делото съдът приема за безспорно доказано, че жалбоподателят „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ не е извършил преглед на ЗОЛ Л. А., а същевременно са издадени два амбулаторни листа № 179/20.02.2018 г. и № 144/11.02.2019 г. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, който единствено като защита твърди, че все пак е престираал труда си по преглед на пациент, но не на този, за който са издадени амбулаторните листа и, за който е заявено, че е извършен преглед. Съдът не кредитира твърденията на жалбоподателя, тъй като от една страна същите останаха недоказани. А от друга страна, дори това да се докаже, същото не е правно релевантно за спора. Това е така, тъй като принципът на действие на индивидуалния договор, сключен между изпълнителя на специализирана извънболнична помощ и НЗОК, е такъв, че преглед при специалист по СИБП се извършва на конкретно лице, след представено медицинско направление от лице, посочено чл. 1 от договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ, след което за прегледа на лицето следва да се издаде амбулаторен лист. Извършената дейност по отношение на конкретното прегледано лице, се отчита в СЗОК и се заявява за заплащане, след което се заплаща от СЗОК. Т.е., договорът, както и ЗЗО и НРД за МД а 2018 г. Обвързват издадения амбулаторен лист по отношение на ЗОЛ именно с извършен преглед на това лице. Не може да се възприеме, че може да бъде прегледано едно лице, а амбулаторен лист за този преглед да бъде издадено за друго лице, което реално не е прегледано. Това би означавало да се легализира документната измама. Доказването на извършено лечение се извършва именно с амбулаторните листове и след като същите не съответстват на действително извършените медицински дейности на определено ЗОЛ, то следва да се приеме, че същите не са извършвани.

От изложеното, настоящият съдебен състав приема за безспорно обстоятелството, че цитираното в заповедта нарушение от страна на жалбоподателя „АСМП-ИПСМП

кардиология д-р М. П.“ е действително извършено, като последният е отчетел като извършена, медицинска дейност, която реално не е извършил по отношение на ЗОЛ, за който е посочено да е извършена.

За констатираното нарушение, ответникът е наложил санкция „Прекратяване на договор № 220402/10.05.2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ“. В случая спорът се свежда до тълкуването и правилното прилагане на нормите на чл. 59, ал. 11 от ЗЗО. Съгласно цитираният по-горе чл. 407, ал. 1 от НРД 2018 г. за медицинските дейности управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК налага санкция "прекратяване на договора" при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност, от изпълнител на болнична медицинска помощ - частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност Съгласно ал. 2 от същия член при повторно извършване на нарушението по ал. 1 договорът с изпълнителя се прекратява изцяло.

В разпоредбите на чл. 59, ал 11 от ЗЗО е уредено, че директорът на съответната РЗОК прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия НРД, в следните случаи: 1. при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2; а) от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря/лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност; б) от изпълнител на болнична медицинска помощ – частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност. Съгласно ал. 13 управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия НРД.

В контекста на изложеното, съществен е отговорът на въпроса – след като д-р М. П. е единствен лекар по кардиология в лечебното заведение, което извършва специализирана извънболнична медицинска помощ в лечебното заведение и едновременно с това е негов управител, и предвид обстоятелството, че тя е извършила нарушението, следва ли при доказано първо нарушение, договорът да се прекрати изцяло или е трябвало да се наложи частична санкция, а едва при повторност на нарушението да се прибегне до цялостното му прекратяване.

Както се посочи погоре, по делото е безспорно установено, че изпълнителят на специализирана извънболнична медицинска помощ по отношение на ЗОЛ, е отчетел дейност, която не е извършена по отношение на същото ЗОЛ. Нарушението е извършено на 20.02.2018 г. и 11.02.2019 г. Установено е също, че нарушението не е извършено повторно. Това е така, тъй като съгласно дефиницията на § 1, т. 3 от ДР на НРД за МД за 2018 г. "повторно нарушение" е такова, извършено от лекар в лечебно заведение – ИМП, за което на нарушителя е била наложена и влязла в сила санкция за същия вид нарушение в рамките на действие на този НРД. В хода на съдебното производство не са налични данни за установени предходни нарушения от същия изпълнител на извънболнична медицинска помощ. В този смисъл в заповедта липсват

мотиви, обосноваващи цялостното прекратяване на договора. Допуснатото нарушение, изразяващо се в отчитане на дейност, която не е извършена не е повторно, а е първо, представлява основание за налагане на финансова санкция, съгласно чл. 59, ал. 11 ЗЗО, вр. чл. 152, ал. 2 НРД за денталните дейности за 2018 г.

В настоящия случай приложение намират разпоредбите на чл. 59, ал. 11, т. 1, б. "а" ЗЗО и чл. 407, ал. 1 НРД за МД за 2018 г., които предвиждат, че при отчетена дейност, която не е извършена, директорът на РЗОК прекратява договора по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Т.е., правилото е императивно - договорът се прекратява частично, само по отношение на лекаря, който не е извършил съответната дейност, която е отчетена, а не по отношение на лечебното заведение, към което лекаря работи и извършва дейността си. И макар в случая д-р М. П. едновременно да е управител и представляващ лечебното заведение и заедно с това и лекаря, който осъществява дейност в него, няма съвпадение и припокриване на правните фигури и субекти. Търговецът „АСМП-“Амбулатория за специализирана медицинска помощ -ИПСМП кардиология д-р М. П.“ не се припокрива изцяло с физическото лице лекар д-р М. П.. В случая първичното нарушение е извършено от д-р М. П., като физическо лице, полагащо труд към едноличния търговец и следва да се санкционира само лекаря, неизвършил съответната дейност, като се прекрати договора само по отношение на д-р М. П., а не спрямо едноличния търговец. „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ може да продължи да осъществява дейността си по договора, наемайки други лекари, които да я упражняват при съответните правила за заместване, определени в закона, доколкото разпоредбата на чл.13, ал.3 от ЗЗО му позволява такава възможност. В този случай санкцията ще бъде частична и законосъобразна само спрямо виновния лекар, извършил нарушението, а не пълна, изразяваща се в изцяло прекратяване на договора с лечебното заведение. Цялостно прекратяване на договора може да има само и единствено в случаите на повторност, каквато в казуса не е налична и доказана. Административният орган в тази хипотеза е направил недопустимо правнотехническо смещение между физическото лице д-р М. П. и амбулаторията за индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ, а те не са един и същ правен субект. При налагането на санкцията двата правни субекта е следвало да се разграничат, още повече, че приложимата в случая разпоредба като санкционна не може да се тълкува разширително. В този смисъл е Решение № 13418 от 5.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8740/2017 г.

Заповедта, с която се налага цялостно прекратяване на договора, е незаконосъобразна, тъй като прекратяване изцяло е предвидено в чл. 59, ал. 11, т. 2 ЗЗО, съответно по чл. 407, ал. 2 от НРД за МД за 2018 г., при наличие на повторно нарушение, каквото в случая не е налице. Такова правно основание не е и посочено в оспорения акт. От друга страна, с така направеното волеизявление, зачитайки последиците от наложената санкция като такива за цялостно прекратяване на договора, ответникът противозаконно препятства жалбоподателя да продължи да осъществява дейността си по договора – да наеме други лекари, които да я упражняват. Поради това съдът счита, че заповедта е материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, съобразно представения списък на разноските, в размер на 650,00 лв., от които 600,00 лв. за

адвокатско възнаграждение и 50,00 лв. платена държавна такса.

На ответника не се дължат разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-1126/07.10.2019 г. на директора на СЗОК, с която е наложена санкция „прекратяване на договор № 22-0402/2018 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ, сключен между НЗОК, чрез СЗОК и „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“, за отчетена дейност, която реално не е извършена.

ОСЪЖДА Столична здравно осигурителна каса **ДА ЗАПЛАТИ** „АСМП-ИПСМП кардиология д-р М. П.“ сумата от 650,00 лв. разноски по делото

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: